

तावच्चैकधनानाम् ॥ २२ ॥ तावदिति तृतीयं भागं सर्वेषामेकं नामैकध-
नस्थानामपां क्रमेणाधवनीयेऽवनयत्यध्वर्युरनेनैव मन्त्रेण ।

एकधनस्थानऽभयशेषं निधाय ॥ २३ ॥ ॥ तृतीया कण्डिका ॥ ३ ॥

अधिषवणे पर्युपविशति ॥ १ ॥^{१)} अभयशेषमित्येकधनशेषं वसतीवरिशेषं
चैकस्थाने निधाय यत्नेन स्थापयित्वा अधिषवणचर्मणः समीपे पन्ति परितः सर्वत
उपविशति । एकधनस्थानं चोत्तरस्य हविर्धानस्याधस्तादक्षस्य पश्चात् ।

उत्तरतोऽध्वर्युयजमानौ ॥ २ ॥ अधिषवणस्योत्तरं नौ उपविशतः ।

पूर्वोऽध्वर्युः ॥ ३ ॥ तयोः पर्युः पूर्वस्यां दिशि सामर्थ्यादक्षिणाभिमुखः
उपविशेत् अर्थादपरो यजमानः । अनेकेषु तु गृहपतिरेव ।

अपरेण परित्येत्तरे त्रयः ॥ ४ ॥ इयः अध्वर्युपुरुषाः प्रतिप्रस्थातृनेष्टृनेतारः अ-
पणाधिषवणं पन्त्य दक्षिणात उदङ्मुखाः प्रदक्षिणमुपविशेयुः । एते चापरेणाधिष-
वणं गृह्णन्तो हविर्धानस्य पश्चादुपविष्टानामुद्गातृणामपरेण गह्वर्युः । प्रतिप्रस्थाता
तु प्रतिहर्तारं बह्विःकरोति तस्य निकृष्टत्वात् ऋत्विजां च यथापूर्वमिति (१. ८. ३२)
परिभाषायामन्तर्बह्विर्भावस्योक्तत्वात् ।

देवस्य त्वेत्यद्रिमादाय (६. ३०) वाचं यद्वति प्राग्धिङ्ङारात् ॥ ५ ॥ अध्वर्युः ।

स उपांशुसवनः ॥ ६ ॥ योऽध्वर्युणा ग्रावा गृहीतः स उवनसंज्ञको भ-
वति । उपांशुग्रहार्थं सोमः सूयते येन स उपांश इति यौगिकी संज्ञा ।

नियाम्यासु वाचयत्युरस्येना निगृह्य नियाम्या स्थेति (६. ३०) ॥ ७ ॥ करणा-
सम्भवादात्मसप्तमीयम् नियाम्यास्विति । ततश्चायमर्थः । अध्वर्युर्नियाम्यासु यज-
मानेनोरसि निगृह्यास्वात्म्यासु च नियाम्येत्यमुं मन्त्रं यजमानं वाचयति
यजमानश्च स्वकीयोरसि नियाम्या निगृह्यात्म्यं चेमं मन्त्रं वक्तव्यमर्थः । अनेकय-
जमानके मुख्यस्यैवोरसि नियाम्याः वाचनं सर्वेषाम् ।

उपांशुसवने सोमं मिमीतऽइन्द्राय वा वसुमते रुद्रवतऽइति (६. ३२) पञ्चकृत्वः
प्रतिमन्त्रम् ॥ ८ ॥ वाचनानन्तरमध्वर्युः उपांवनमधिषवणचर्मणि निधाय तस्मि-

१) ३. २३. and ४. १. form in AB. one sūtra.